WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 7 16 FEBR. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

DEZE wrek heb ik Willie Wortel 'ns een bezoekje gebracht. Ik kom graag bij Willie, want hoe druk hij het ook heeft met uitvinden, voor zijn bezoek heeft hij altijd tijd. Hij houdt er van, eens een praatje met iemand te maken. Natuurlijk gaan die praatjes meestal over zijn uitvindingen en van-de-week had hij weer 'n mooi verhaal. De dag dat ik op bezoek kwam, was hij met een heel gevaarlijke uitvinding bezig geweest. Er moesten heel ontplofbare stofjes bij elkaar gegoten worden, maar Willie is erg voorzichtig en alles ging goed. Daarna moest het mengsel verwarmd worden en toen dat gebeurd was, kwam het gevaarlijkste werkje. Het gloeiend hete brouwsel moest bij koud water worden gegoten en Willie wist dat dan een paar seconden later een geweldig gesis en gespat zou volgen. Heel voorzichtig goot Willie het hete goedje in het water en toen ging hij vlug de deur uit, om niet door de rondvliegende spatten geraakt te worden. Hij stopte zelfs zijn vingers in zijn oren, om het gesis maar niet te horen. Hij hoorde ook werkelijk niets, maar dat kwam niet door de vingers in zijn oren. Want toen Willie even later om een hoekje van de deur naar binnen keek, zag hij dat er niets was gebeurd. Alles was nog even schoon. Nergens waren spatten te zien. Er kwam alleen maar een beetje damp uit het potje. Dat was erg sneu, omdat de uitvinding nu mislukt was. Willie besloot het mengsel maar door de gootsteen te gooien. En toen opeens... een reuze knal! Toen de walm een beetje was weggetrokken, zag Willie dat de gootsteen verdwenen was. Voordat ik opstapte, vroeg ik nog aan Willie, aan welke uitvinding hij bezig was geweest. „Aan een middel om verstopte gootstenen te ontstoppen!" antwoordde Willie treurig. „Nou, dan is je uitvinding toch gelukt?" zei ik grinnikend. „Hij is nu bestist niet meer verstopt! Haha!"

OOM DONALD

BESTE VRIJENDEN EN VRIENDINNEN

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 7

Van boven naar beneden invullen:
1. grond omringd door water;
2. soort snoepje. 3. hevige storm;
4. bruine drank;
5. grote stad in Overijsel;
6. klein dier;
7. boom;
8. soort prent;
9. grootmoeder;
10. ieder;
11. horizont.

Als je 't goed hebt ingevuld, staat er in de oranje hokjes iets te lezen dat je allang wist, maar dat toch een prettig vooruitzicht is! Schrijf dit zinnetje op een briefkaart en stuur die vóór 21 februari aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19 als je in België woont. Op de briefkaart duidelijk vermelden „Oplossing 7". Veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van prijsvraag no. 52 zijn:

1e prijs: horloge: Mirjem van Oort, **Deurne-Zeilberg.**
2e prijs: vier-kleuren ballpoint: Jan van der Linden, **Moerkapelle.**
3e prijs: tafeltennisspel: G. Visser, **Amsterdam-Z.**; Hans Wassenaar, **Leeuwarden**; M. Wickering, **Den Bosch**; J. Overweter, **Ede**; A. Tuinier, **Harich**; R. Verbon, **Bergentheim**; R. Heijboer, **Gaes**; D. Admiraal, **Heiloo**; Ineke Vervuurt, **Boermond**; J. Poepe, **Ommen.**
4e prijs: doosje „Donald Duck" postpapier: Frank v. Tongeren, **Hilvarenbeek**; M. Creutz, **Amersfoort**; H. Oubbels, **Den Haag**; N. Maan, **Oegstgeest**; P. Haringsma, **Wijckel**; A. Som, **Hoorn**; P. Verheijen, **Oldeneaal**; B. Berger, **Hamersveld**; H. Tasma, **Rotterdam-1**; B. Verploegh, **Hilversum**; K. Kerstens, **Raophen**; G. Kortland, **Schiedam**; W. Kunst, **Stadskanaal**; A. Hoekzema, **Zwolle**; P. van Oudenallen, **Kamerik**; Carla Niemeijer, **Castricum**; R. Schepers, **Emmen**; I. v. d. Hoek, **Zwartewaal**; M. v. Hecke, **Drongen (Blg.)**; Marry Benjert, **Vlaardingen.**

De oplossing van no. 5 luidt **PADVINDER.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ANNEKE DE HOOP, AMSTELVEEN. Dat kleine zusje van jou doet wel haar best, zeg! Pas een half jaar en dan al bijna staan! Kijk maar uit. Voor je het weet, is ze weggelopen. Wil ze soms ook al de Donald Duck gaan lezen?

PETER DE MUNCK, AMSTERDAM. Ik heb de tekening aan Goofy laten zien, Peter, en hij vond hem zo mooi, dat hij hem heeft laten inlijsten. Hij moest je heel hartelijk bedanken! Van wie ga je me nu een tekening sturen?

GEERTJE LUTJES, GASSELTERNIJVEEN. Fijn, dat het goed gaat op school, Geertje. Wat dat raadseltje betreft: ik heb er heel lang over nagedacht, maar ik weet het niet. Ik ben anders wel heel erg benieuwd naar het antwoord!

WILLEM DE GRAAF, ALBLASSERDAM. Wat zal je moeder opkijken, als ze je naam in de Donald Duck ziet staan, zeg! Vooral, omdat ze helemaal niet weet, dat je hebt geschreven. Dat wordt een leuke verrassing, hè? Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs!

WALT DISNEY'S

Donald Duck

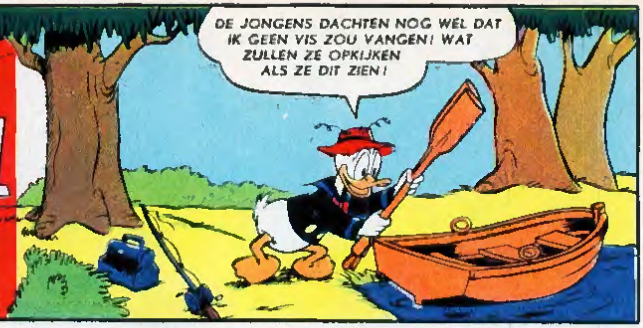

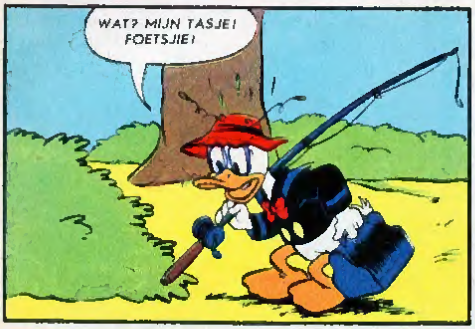

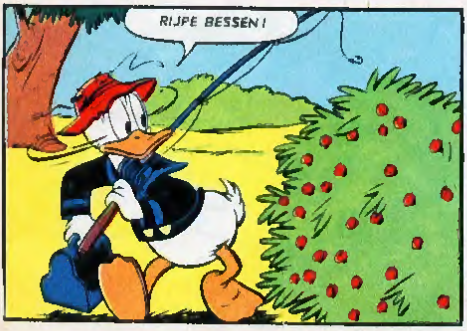

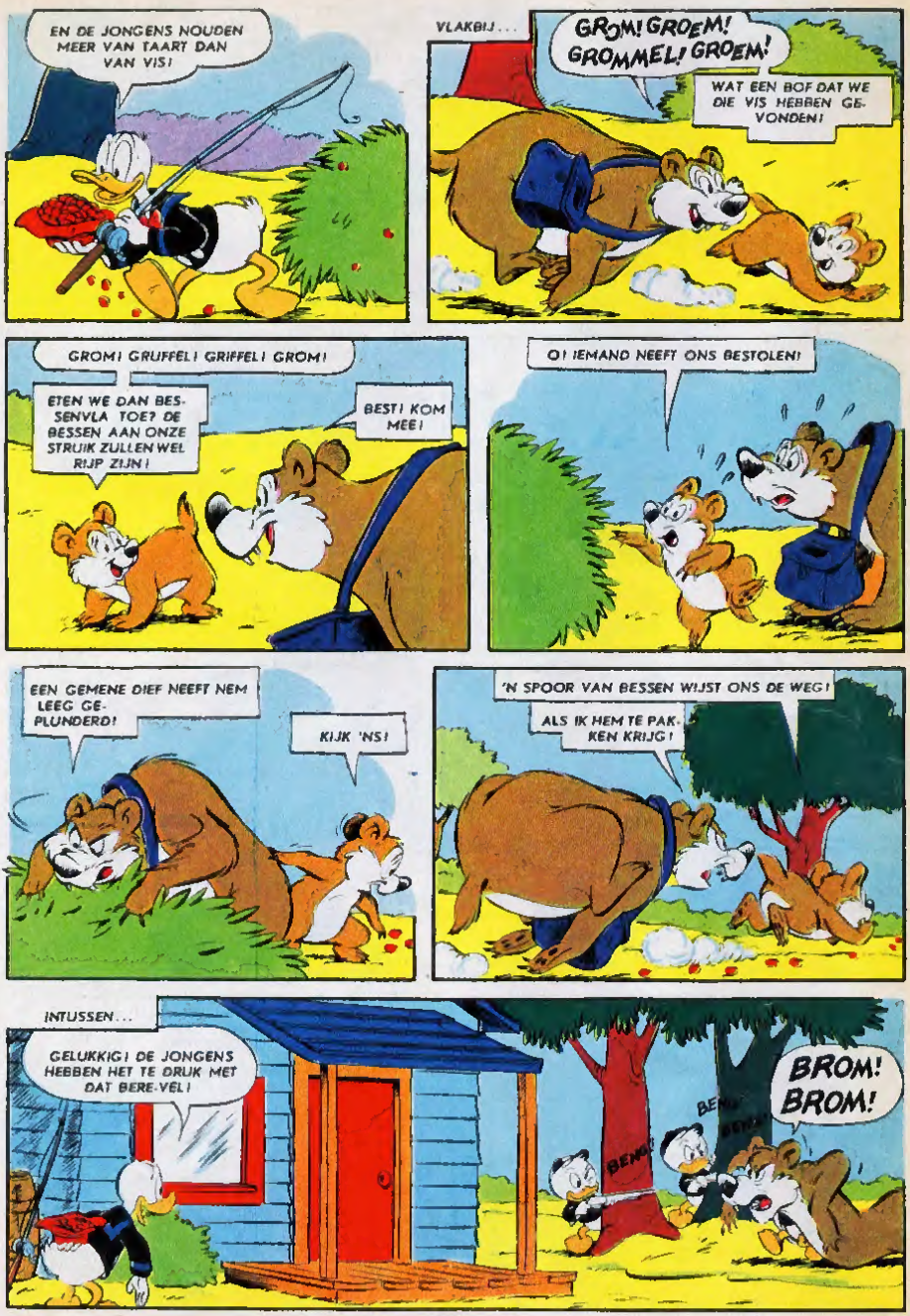
EN DE JONGENS HOUDEN MEER VAN TAART DAN VAN VIS!
VLAKBIJ...
GROM! GROEM! GROMMEL! GROEM!
WAT EEN BOF DAT WE DIE VIS HEBBEN GEVONDEN!
GROM! GRUFFEL! GRIFFEL! GROM!
ETEN WE DAN BESSENVLA TOE? DE BESSEN AAN ONZE STRUIK ZULLEN WEL RIJP ZIJN!
BEST! KOM MEE!
O! IEMAND HEEFT ONS BESTOLEN!
EEN GEMENE DIEF HEEFT NEM LEEG GEPLUNDERD!
KIJK 'NS!
'N SPOOR VAN BESSEN WIJST ONS DE WEG!
ALS IK HEM TE PAKKEN KRIJG!
INTUSSEN...
GELUKKIG! DE JONGENS HEBBEN HET TE DRUK MET DAT BERE-VEL!
BEN!
BEN!
BROM! BROM!

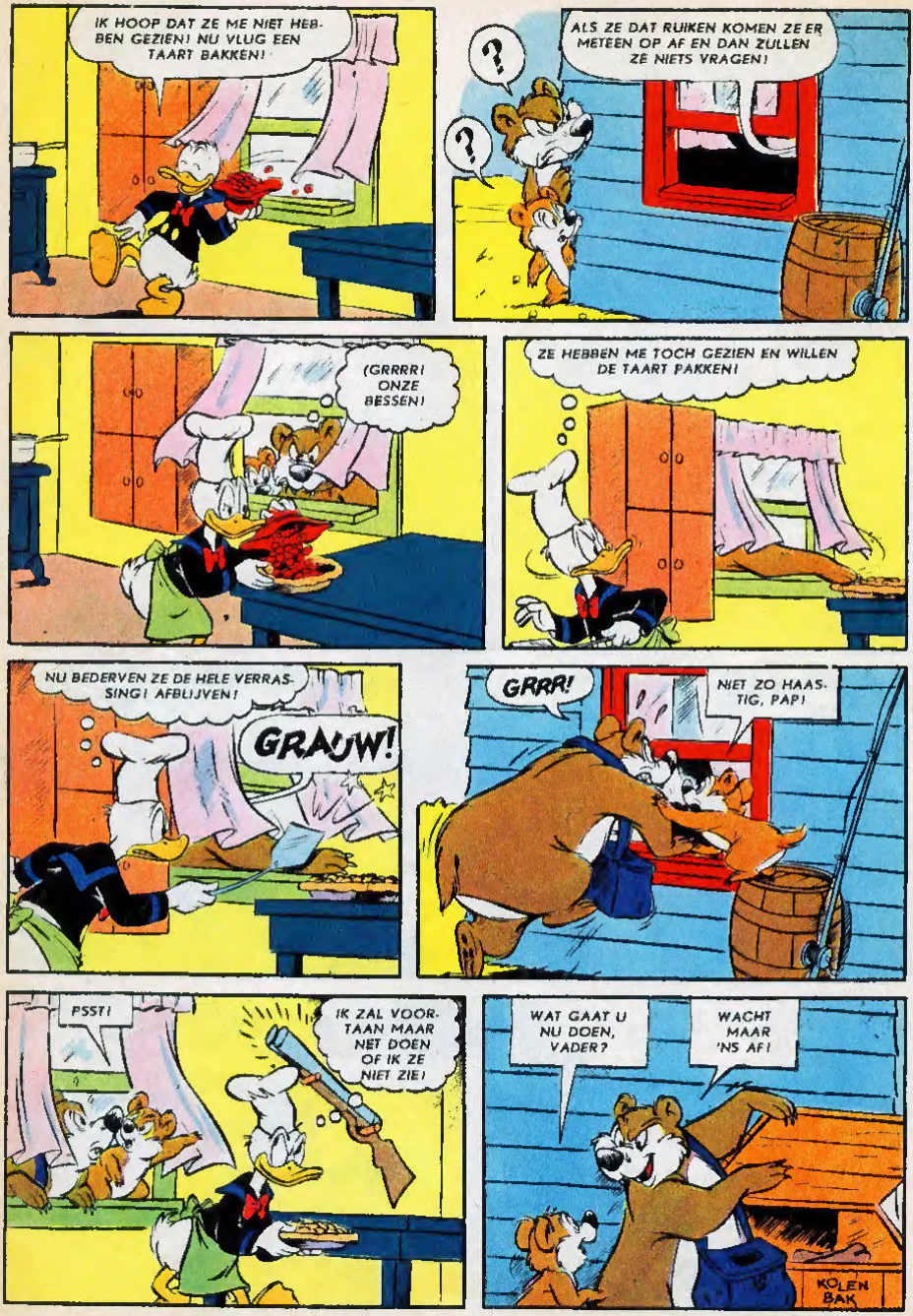
IK HOOP DAT ZE ME NIET HEBBEN GEZIEN! NU VLUG EEN TAART BAKKEN!
ALS ZE DAT RUIKEN KOMEN ZE ER METEEN OP AF EN DAN ZULLEN ZE NIETS VRAGEN!
?
?
(GRRRR! ONZE BESSEN!
ZE HEBBEN ME TOCH GEZIEN EN WILLEN DE TAART PAKKEN!
NU BEDERVEN ZE DE HELE VERRASSING! AFBLIJVEN!
GRAUW!
GRRR!
NIET ZO HAASTIG, PAP!
PSST!
IK ZAL VOORTAAN MAAR NET DOEN OF IK ZE NIET ZIE!
WAT GAAT U NU DOEN, VADER?
WACHT MAAR 'NS AF!
KOLEN BAK

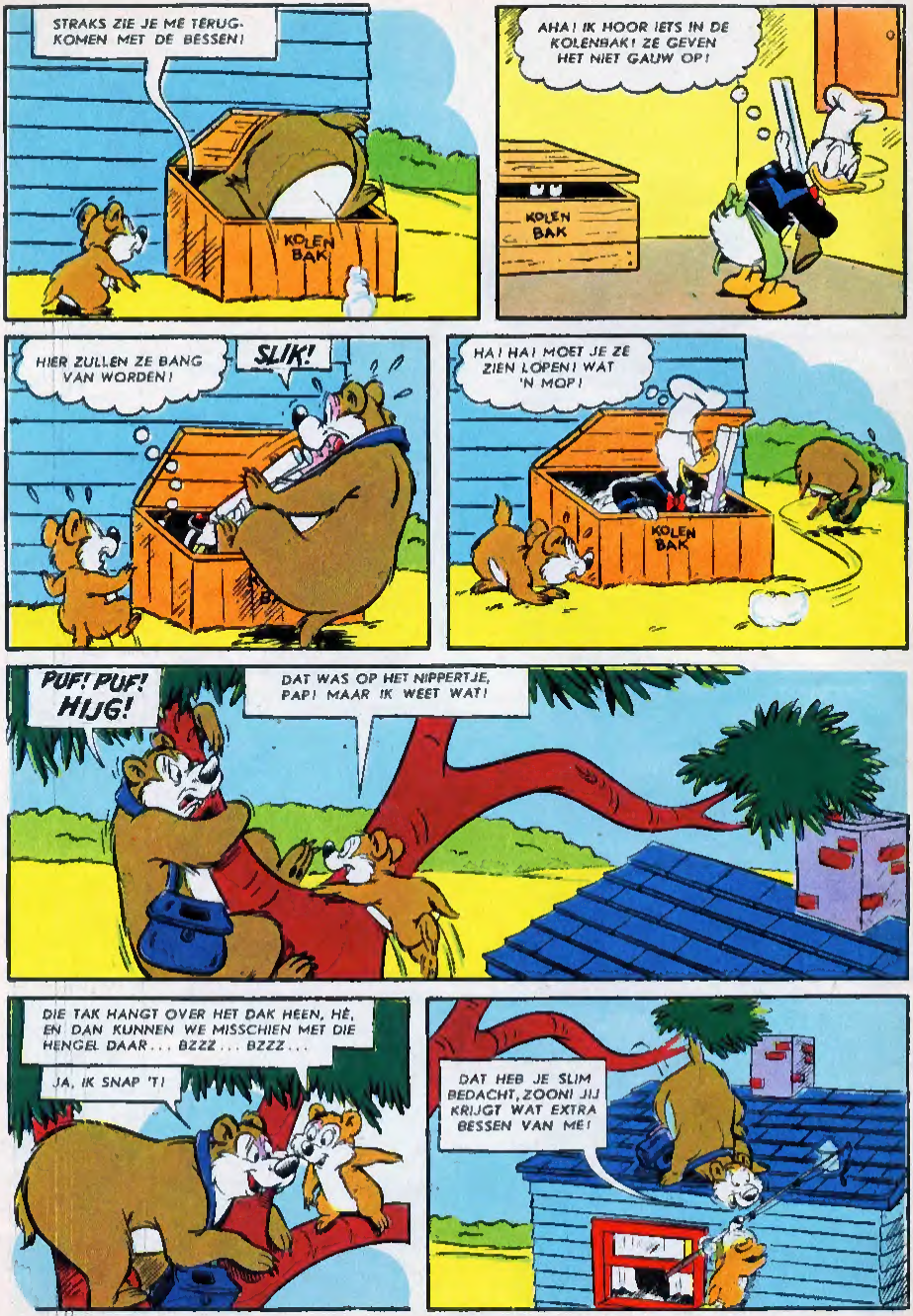
STRAKS ZIE JE ME TERUG-KOMEN MET DE BESSEN!
KOLEN BAK
AHA! IK HOOR IETS IN DE KOLENBAK! ZE GEVEN HET NIET GAUW OP!
KOLEN BAK
HIER ZULLEN ZE BANG VAN WORDEN!
SLIK!
HA! HA! MOET JE ZE ZIEN LOPEN! WAT 'N MOP!
KOLEN BAK
PUF! PUF! HIJG!
DAT WAS OP HET NIPPERTJE, PAP! MAAR IK WEET WAT!
DIE TAK HANGT OVER HET DAK HEEN, HÈ, EN DAN KUNNEN WE MISSCHIEN MET DIE HENGEL DAAR... BZZZ... BZZZ...
JA, IK SNAP 'T!
DAT HEB JE SLIM BEDACHT, ZOON! JIJ KRIJGT WAT EXTRA BESSEN VAN ME!

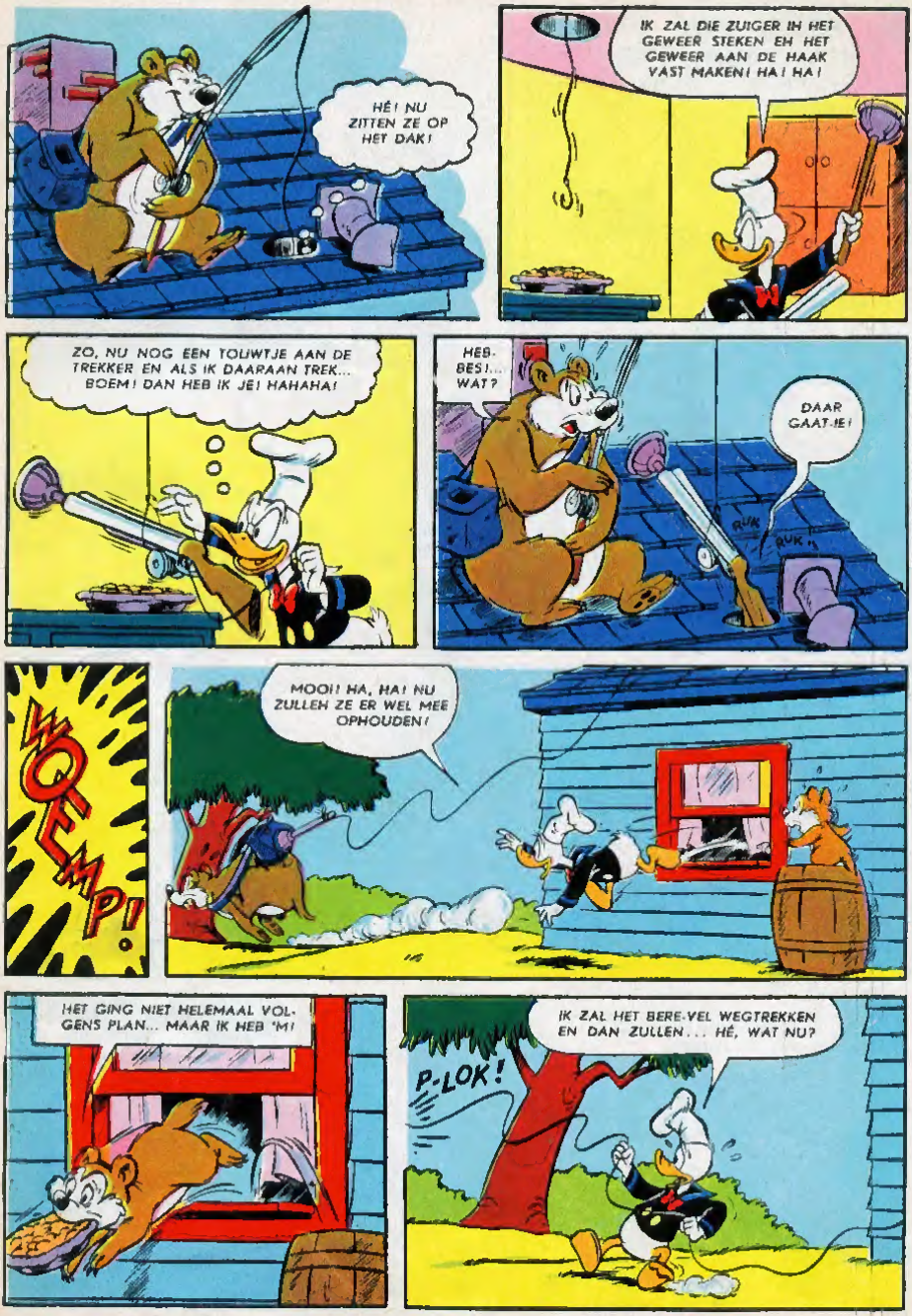
HÉ! NU ZITTEN ZE OP HET DAK!
IK ZAL DIE ZUIGER IN HET GEWEER STEKEN EN HET GEWEER AAN DE HAAK VAST MAKEN! HA! HA!
ZO, NU NOG EEN TOUWTJE AAN DE TREKKER EN ALS IK DAARAAN TREK... BOEM! DAN HEB IK JE! HAHAHA!
HEB-BES!... WAT?
DAAR GAAT-IE!
RUK
RUK!!
WOEMP!
MOOI! HA, HA! NU ZULLEN ZE ER WEL MEE OPHOUDEN!
HET GING NIET HELEMAAL VOLGENS PLAN... MAAR IK HEB 'M!
IK ZAL HET BERE-VEL WEGTREKKEN EN DAN ZULLEN... HÉ, WAT NU?
P-LOK!

HÉÉÉÉ! MIJN VISTAS!
NU HEB IK HET DOOR! DIE DEUGNIETEN HEBBEN MIJN VISTAS NATUURLIJK WEGGENAALD!
DE TAART IS VERDWENEN! HEBBEN ZE DIE NU TOCH WEGGENOMEN? MAAR NOE?
EN DUS...
OOM DONALD!
HIER IS UW TAARTSCHOTEL!
HIJ VIEL UIT DE BOOM!
WAT EEN BENGELS!
M-MOET U NOREN, OOM DONALD! NET...
WE ZIJN ZO GESCHROKKEN!
OH JA, DAT ZÀL WEL!
MAAR IK HEB ER GENOEG VAN! GEEF HIER DAT VEL! EN GAUW EEN BEETJE!
WAAROM...
...BENT U BOOS!
OMDAT JULLIE ME NU NATUURLIJK WIJS WILLEN GAAN MAKEN DAT HET EEN ECHTE BEER IS GEWEEST!
DAT WAREN WE ECHT NIET VAN PLAN!...
HET WAREN TWÉÉ ECHTE BEREN!
?
SNIEK!
SMAK!

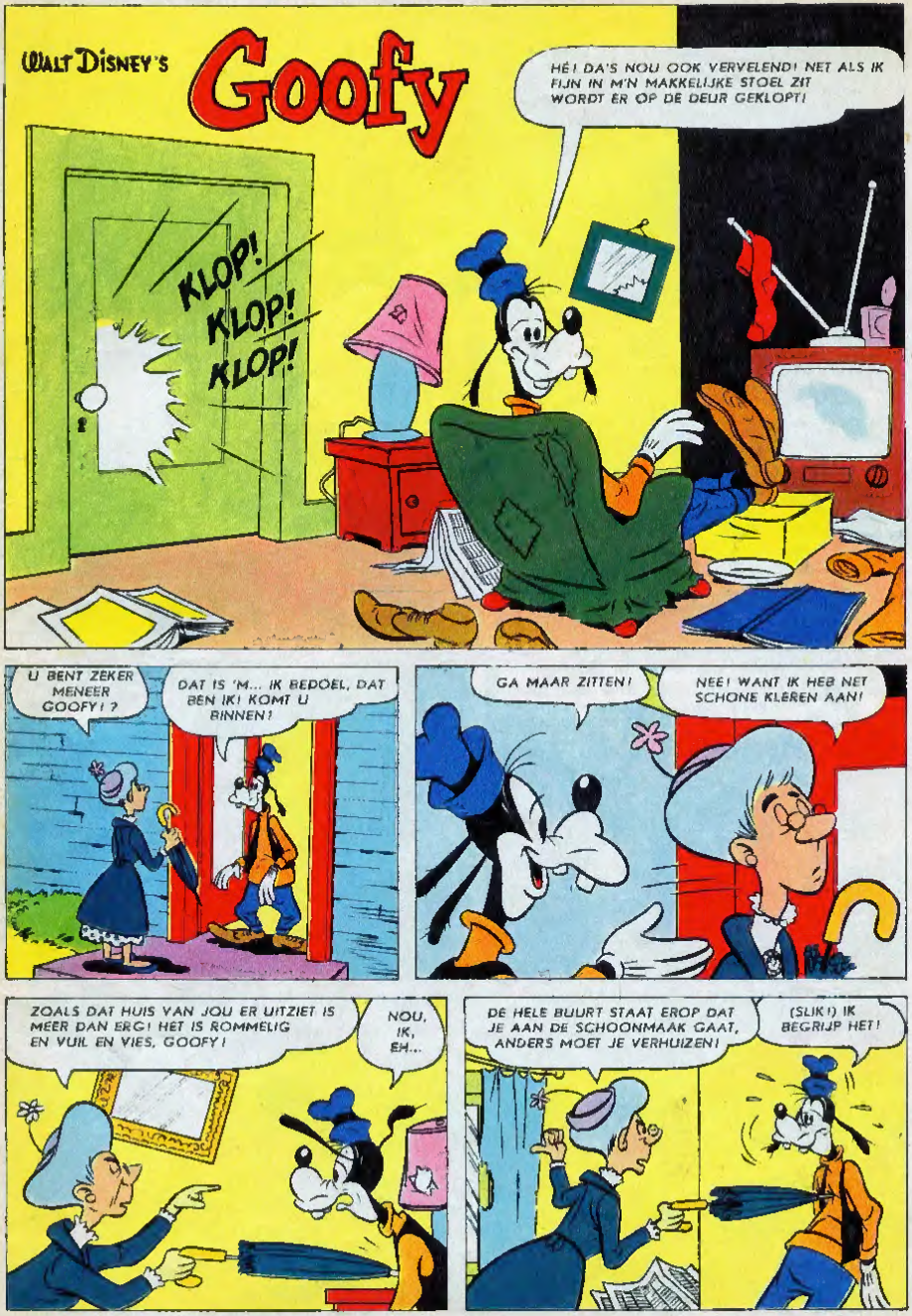
WALT DISNEY'S
Goofy
HÉ! DA'S NOU OOK VERVELEND! NET ALS IK FIJN IN M'N MAKKELIJKE STOEL ZIT WORDT ER OP DE DEUR GEKLOPT!
KLOP! KLOP! KLOP!
U BENT ZEKER MENEER GOOFY!?
DAT IS 'M... IK BEDOEL, DAT BEN IK! KOMT U BINNEN?
GA MAAR ZITTEN!
NEE! WANT IK HEB NET SCHONE KLEREN AAN!
ZOALS DAT HUIS VAN JOU ER UITZIET IS MEER DAN ERG! HET IS ROMMELIG EN VUIL EN VIES, GOOFY!
NOU, IK, EH...
DE HELE BUURT STAAT EROP DAT JE AAN DE SCHOONMAAK GAAT, ANDERS MOET JE VERHUIZEN!
(SLIK!) IK BEGRIJP HET!

HET BESTE ER MEE! BEGIN MAAR METEEN!
IK ZAL 'T PROBEREN!
GOOFY
IK HEB ER HELEMAAL GEEN ZIN IN, MAAR 'T ZAL WEL MOETEN! WACHT EENS... IK GELOOF DAT IK ERGENS IN HET WAS-HOK NOG EEN SPLINTERNIEUWE STOFZUIGER HEB STAAN!
HIER IS-IE! EEN TIJDJE TERUG HEB IK 'M AAN DE DEUR VAN EEN OF ANDERE HANDELAAR GEKOCHT! 'NS KIJKEN OF-IE 'T DOET!
STOP
ZUIGER
HIJ ZEI DAT HET 'T NIEUWSTE WAS EN DAT IK GEEN STOPCONTACT NODIG HAD! IK HOEFDE ALLEEN MAAR OP EEN KNOPJE TE DRUKKEN! WELKE WAS DAT OOK AL WEER?
VOORUIT... IK ZAL HET EENS GAAN PROBEREN! DAN MERK IK VANZELF WEL OF HET DE GOEDE IS OF NIET! DEZE MAAR!
KLIK! KLIK!
ZUIGER
WOOEEESjjjjj!
SPUIT SPUIT
SPUIT
ZO! DAT IS NIET MIS!
STOP
ZUIGER
HELP! IK DACHT WEL DAT ER IETS VERSCHRIKKELIJKS ZOU GEBEUREN ALS IK GING SCHOONMAKEN!

IK WIL NAAR BENEDEN, MAAR HOE KRIJG IK DAT DING NOU WEER AF?
OP DEZE KNOP HEB IK NOG NIET GEDRUKT!
JIJ VLIEGENDE FRUITDIEF HOU OP!
KON IK 'T MAAR!
WOESJ!
GEEF ME DAT FRUIT ONMIDDELLIJK TERUG!
HIER KOMT 'T!
HELP!
SPLETS! SPLETS!
SLIK!
HOUD DE DIEF!
HIJ HEEFT NU TOCH ALLES WEER TERUG? SOMMIGE MENSEN ZIJN OOK NOOIT TEVREDEN!
BENG! BENG!
SJONGE, EEN BANKROVER! MISSCHIEN KAN IK DIE MACHINE TOCH GOED GEBRUIKEN!
ANK
BANK
HÉ! WAT IS DAT?
ZUL JE WEL ZIEN!

AL GAUW

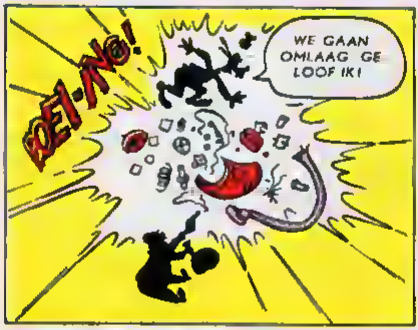

LATER

IK WEET AL WAT IK MOET DOEN! EN DAAR HEB IK GELD GENOEG VOOR!
♫ TRALALA ... TRALALA ... ♪ IEDEREEN ZAL ME AARDIG VINDEN, TRALALA ... ♫ TRALALA ...
BOUWMATERIALEN
LATER ...
DAT WAS ME WER KEN, ZEG MAAR NU IS T KLAAR!
HOERA VOOR GOOFY!
NOU, GOOFY! IK MOET JE WEL ZEGGEN DAT WE ALLEMAAL ERG VERRAST ZIJN! JE HUIS IS GEWOON DE TROTS VAN DE BUURT GEWORDEN!
ACH ... T HEEFT NIETS TE BE TEKENEN!
NOU, TOT ZIENS ALLEMAAL! IK GA EENS EEN DUTJE DOEN WANT IK BEN WEL ERG MOE GEWORDEN!
DAT HEB JE VER DIEND!
GOOFY
IEDEREEN IS TEVREDEN EN IK ZELF HET MEEST, DENK IK!

Pipo en het oog

Pipo is tarecht gekomen in het dal Rhim-Rhama, waar de hele dag een warm, fel licht echijnt. De bewoners denken dat het afkomstig is van het oog van de reus Ox, die op de top van de hoogste berg ter wereld zou wonen. Als op een dag dat licht uitgloept, gaat Pipo met Petra en het jongetje Toj-toj op weg naar de top van de berg. Onderweg worden ze aangevallen door vreemde, witte mannetjes.

BIJ DE DIEPFRIEZEN...

HET is niet zo'n prettig gevoel om iedere keer een sneeuwbal in je mond gegooid te krijgen als je iets zeggen wilt. Pipo blaast de sneeuw uit zijn mond, niest eens flink en roept „Je had gelijk, Toj-toj, de Diepfriezen bestaan dus toch! Ik weet niet, wat ze verder nog uitvoeren, maar sneeuwballengooien kunnen ze goed!" Nauwelijks heeft Pipo dat geroepen, of er komt weer 'n sneeuwbal aansuizen in de richting van zijn mond, maar dit keer bukt de clown zich vlug, zodat het witte projectiel over hem heen tegen de rotswand suist!

„Sneeuwballen gooien kan ik ook, jongens!" roept Pipo en hij raapt vlug wat sneeuw op en gooit een van de dichterbij komende Diepfriezen een sneeuwbal zo hard op zijn paarse neus, dat hij ervan kwekt! Het helpt niet veel, uit allerlei epleten en langs de emaleie richeltjes komen nog meer van die witte kereltjes op kromme benen aanhobbelen. Nu Pipo, Petra en Toj-toj ze van dichtbij zien, moeten ze aulke grote ogen opzetten ven verbazing, dat ze er niet meer aan denken nog een ontvluchtingspoging te wagen! Die witte bergmannetjes zijn niet groter dan één meter, ze hebben bontpelzen aan en dragen een baard, maar ze zitten zo vol sneeuw dat je het verschil tuesen die twee dingen niet meer kunt zien. Hun neus le zo paars ale een nette pruim en van hun ogen zie je alleen maar iets glinsteren tuasan al die verwarde haren. Ze hebban schoenen van rendierenleer en daar wippen ze mee ovar de rotspunten als klimgeiten.

„Sapperdeflep!" roept Pipo, terwijl ze door de mannetjes ingesloten en daarna opgeduwd worden, „wat zijn jullie een malle stoethaspels, zag! Ze hebben me nooit verteld, dat er zuik raar volk bestond! Wees maar niet bang, Petra!"

Maar Petra is heiemaal niet bang, ze loopt te giechelen om die kleine bergmensen. „Wat aullen de kinderen op school grote ogen opzetten, als ik ze dit iatar vertel!" zegt ze. „Dit soort ondermaatse pluismensen stond helemaai niet in onza schoolboekjes! Waar zouden ze one naar toe brengen, papa Pipo?"

Pipo zegt dat hij dat niet weet, want het is voor hem ook de eerste keer, dat hij in deze buurt terecht komt. Maar het antwoord op Petra's vraag laat niet lang op zich wachten, druk brabbelend duwen de bergmannetjes onze drie reizigers een hoek om en tot hun verbazing staan ze opeens in een soort poort, een ingang naar hat binnenste van de berg!

„Kijk nou eens een!" bromt Pipo. „Die berg met z'n preetjes an z'n opscheppertge gegiar! Nou is-ie nog hol ook, dia ijzige bonk! Er wonen mannetjes in z'n binnenste, het is gewoon een flink mierennest in plaats van een ongenaakbare reuzenberg! Ziezo, dat geheim is dus weer opgelost, ik ben benieuwd wat we verder zullen ontdekken!"

Maar ale Pipo een lange gang ia doorgelopen en weer een boek omgaat, staat hij in een grote hal, en die is zo prachtig, det hij nooit meer smalend over bet binnenste van de berg Lamalaja durft te denken!

In het midden van de grote koepel brandt een enorm kampvuur en het licht daarvan wordt weerkaatst in miljoenen ijspegels in da hoogte en lange de wand!

Alles flonkert en schittert, het is net of je midden in een doos met de mooiste juwelan staat!

Pipo, Petra en Toj-toj struikelen bijna over hun eigen voeten, zo verbaasd lopen ze rond te kijken.

Als hun ogen wat aan dit vreemde geschitter zijn gewend, zien ze dat in deze bergholte zich ook de andere leden van dit volkje bevinden.

Er staan overal etenen stoelen en uitgekekte tafels en bij bet vuur zijn een paar Diepfriezinnen bezig een groot braadspit rond te draaien. Ergens verderop staat een Diepfries met een brilletje op iets uit te hakken in een platte steen en een

aantal Diepfrieskindertjes kijkt toe; dat zal dus wel een soort schooltje zijn.
Maar al die bedrijvige mensen onderbreken hun werk als de dappere Diepfriesmannen onze vrienden naar het midden duwen. Iemand blaast op een kromme toeter en dat maakt zo'n doordringend geluid, dat je haar ervan in de krul schiet, maar voor de Diepfriezen is 't een teken, dat men iets bijzonders heeft gevangen. Ze verdringen zich om Pipo, Petra en Toj-toj en die laatste krijgt het een beetje benauwd. „Het slecht volk zijn!" roept Toj-toj. „Wij nu voor de bijl gaan, oom Pipo! Zij waarschijnlijk plakjes van ons maken zullen en oppeuzelen!"
„Weinee!" zegt Pipo. „Die mensjes zien er heus niet uit of ze honger hebben in een stukje Pipo of een broodje Petra. Ze leven hier nog in het stenen tijdperk en ze vinden ons waarschijnlijk net zo merkwaardig als wij hen! Ik zal maar eens een kunst vertonen, dat maakt de lachspieren een beetje losser en de stemming wat aangenamer! Let op, hooggeacht berg-kriebel-volkje, dit is een gloednieuwe kunst!" Pipo trekt een ballonnetje uit zijn bolhoed en blaast het op. Het gekakel en gebrabbel van het Diepfriesvolk verstomt, iedereen zucht van bewondering. De oudste Diepfries komt grinnikend dichterbij en wijst met zijn speartje naar de ballon. De volgende seconde klapt het ballonnetje uit elkaar. „Pang!" en vijf seconden later is er geen Diepfries meer te zien! Ze zijn allemaal zo geschrokken van de weergalmende knal, dat ze buitelend over elkaar weggerold zijn en kreunend van angst weggeschuilen achter hun stenen meubeltjes.
„Sapperdeflap!" stamelt Pipo, „zulk schrikkerig publiek heb ik nog niet gezien. Die holbewoners denken zeker, dat zo'n ballonnetje een gevaarlijk wapen is!" — „Papa Pipo," zegt Petra, „al die mannetjes zijn nu bang, laten we snel vluchten, dit is onze kans!" Maar Pipo schudt zijn hoofd. „Nee, Petra," zegt hij, „met vluchten los je geen geheimen op. Ik snap er nog niet veel van, maar één ding is zeker: dit Diepfriesvolkje weet vast meer van deze rare berg dan wij. Dat is hun woonplaats en daarom zullen ze wel weten, wat er met de bergtop aan de hand is. Of er echt een raus woont, die Ox heet en 'n schitter-oog bezit! Wa moeten deze mensen tot vriend houden en uithoren! Jammer dat hun taal meer lijkt op het knarsen van een ouwe koffiemolen dan op spreektaal." Pipo begint nu te roepen dat er niets aan de hand is, en om het nog duidelijker te maken speelt hij op een trekharmonika en dat helpt! De Diepfriezen komen aarzelend uit hun schuilhoeken en een half uur later is alles in orde. Pipo, Petra en Toj-toj mogen aan 'n tafel zitten nasst de oudste en wijste Diepfriezen en ze drinken warme klipgeitenmelk en delen kauwgummis en pepermuntjes uit. „Zlezo, beste mensen," zegt Pipo, „toch fijn dat deze berg niet zo'n onbewoonde klomp steen is, als we wel dachten. Ik zal dus geen ballonnetjes meer laten klappen als jullie daar kippavel van krijgen, maar jullie moeten me wel vertellen, wat je weet van het oog van een zekere Ox!" Tot nu toe hebben de Diepfriezen geen woord van Pipo's gepraat verstaan, maar nu bij „Ox" zegt, zitten ze plotseling allemaal doodstil. De oudste Diepfries staat langzaam op. Hij legt zijn hand op Pipo's mond en wijst dan omhoog. Pipo begrijpt het, hij luistert. En dan dringt er een geluid tot hem door, dat er eigenlijk de hele tijd al is geweest, maar dat hij tot nu toe voor het gieren van de bergwind heeft gehouden. Een zacht gejammer klinkt er hoog boven in de schitterende koepel van dit berghol. „Alle mensen," stamelt Pipo. „Wie doet dat?" De oude Diepfries opent zijn mond. „Ox," zegt hij. „Ox"

Volgende week: VLAK BIJ HET GROTE GEHEIM!

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

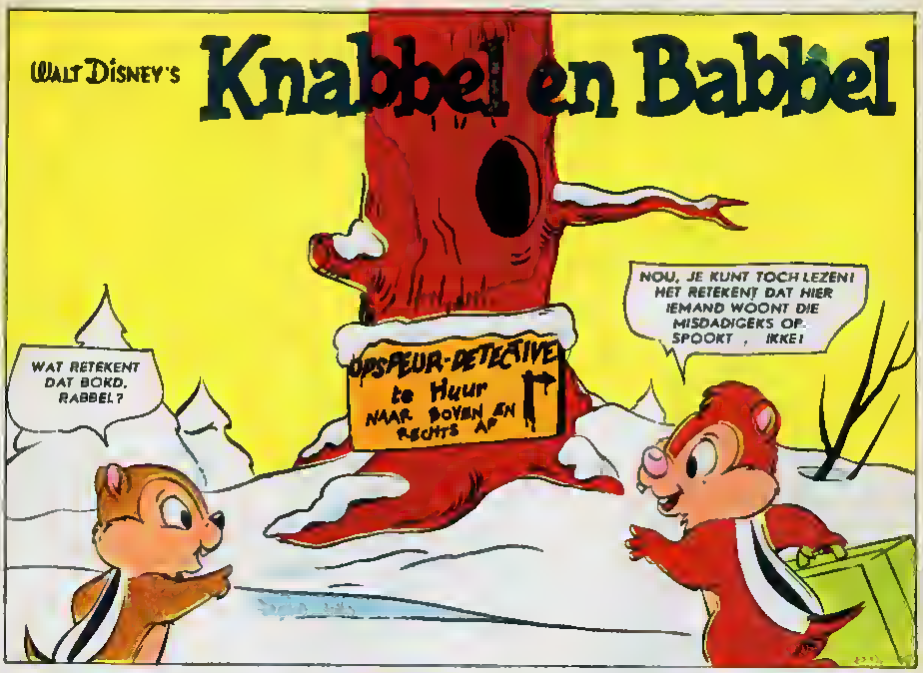

IK HAD HEM WILLEN VERTELLEN DAT ER HELEMAAL GEEN BOEVEN IN DE BUURT ZIJN! MAAR HIJ VINDT HET ZO'N LEUK IDEE OM STRAKS 'N CADEAUTJE VOOR ME TE KUNNEN KOPEN DAT IK ZIJN PRET NIET ZAL GAAN BEDERVEN!
(ZUCHT!) IK MOET EEN MOEILIJK PROBLEEM OPLOSSEN!
ALS HET MAAR NIETS MET BOEVEN HEEFT TE MAKEN!
IK WEET NIET WELKE HOED IK MOET OPZETTEN! JIJ?
MAAR DAT IS TOCH NIET MOEILIJK, BABBEL?
JE ZET OM 'T UUR EEN ANDERE OP!
DAT HEB JE SLIM BEDACHT, ZEG! EN JE BENT NIET EENS EEN DETECTIVE!
WEET JE WAT? IK GA EERST DE BLAUWE HOED OPZETTEN EN DAN KUNNEN DE KLANTEN KOMEN!
HMMM... MAAR NU HEB IK EEN PROBLEEM!
IK VREES DAT BABBEL KAN WACHTEN TOT HIJ EEN ONS WEEGT!
IK GELOOF DAT IK MAAR EEN MISDAAD OF ZO IETS IN ELKAAR ZAL ZETTEN! ANDERS ZIT BABBEL DAAR VOOR NIETS!
KOM MAAR, LUI! IK ZAL DE BOEVEN WEL EVEN OPSPOREN, HOOR!

NU MOET IK 'NS EVEN GOED NADENKEN... ZOU ER IEMAND IN DE BUURT ZIJN DIE WELEENS IETS GEMEENS HEEFT UITGEHAALD? EH
DE OUDE HEKS
STT, KNABBEL! ANDERS MAAK JE DE HEKS MISSCHIEN WAKKER!
WAT? IS DE HEKS HIER DAN?
WE WILDEN EENS EEN BEETJE AARDIG VOOR HAAR ZIJN EN DAAROM HADDEN WE HAAR GEVRAAGD OM TE KOMEN ETEN!
NOU, EN TOEN HEEFT ZE ZO ONTZETTEND VEEL GEGETEN DAT ZE IN SLAAP IS GEVALLEN! NU HOPEN WE MAAR DAT ZE BLIJFT DOORSLAPEN, DAN HEBBEN WE GEEN LAST VAN HAAR!
IK HELP HET JULLIE HOPEN! (ZUCHT!)
Z-Z-Z
DAT IS WAT JE NOEMT PECH HEBBEN!
WAT? HOE KAN HET NU PLOTSELING REGENEN?

EN 'T SPIJT ME, KNABBEL! MIJN VROUWTJE LIET EEN TRAAN VALLEN!
IS ER IETS GEETOLEN?
NEE, ZE HUILT OMDAT WE NIET MET DE ANDERE VOGELS NAAR HET ZUIDEN ZIJN GEGAAN!
WAAR OM DAN NIET!
BOEHOE! OMDAT ONZE ZOON NOG NIET UIT 'T EI IS! EN NU HET ZO KOUD IS DUURT HET NOG VEEL LANGER VOOR HIJ KOMT!
EN WE KUNNEN MOEILIJK MET EEN EI GAAN VLIEGEN, DAT BEGRIJP JE!
BOEHOE! NU MOET IK OOK AL HUILEN!
(SNIF!) BIJ HUN PROBLEEM VERGELEKEN HEB IK HET NOG GEMAKKELIJK!
MAAR NET IS TOCH NIET LEUK OM BABBEL TE MOETEN VERTELLEN DAT ER GEEN MISDAAD GAAT GEBEUREN! HOE ZOU IK DAT HET BESTE TEGEN HEM KUNNEN ZEGGEN?
EN EEN OGENBLIKJE LATER
OCH, NU IS HIJ NOG IN SLAAP GEVALLEN OOK!
JOEHOE! GOEIE MORGEN EN GOEIE MIDDAG, BABBEL!
(GEEUW!) MOET IK AL EEN ANDERE HOED OPZETTEN?

EH JA! DAT KUN JE WEL GAAN DOEN! MAAR DAARNA MOETEN WE 'NS EVEN MET ELKAAR PRATEN, KNABBEL!
(SLIK!) KIJK NU TOCH 'NS!
IEMAND HEEFT MIJN ANDERE HOED MEEGENOMEN! HIJ LAG NET NOG HIER!
FIJN, BABBEL... DAT IS DAN 'T EERSTE DAT JE MOET OPSPOREN!
HÉ, JA! IK KAN AAN 'T WERK GAAN!
MAAR HET WORDT WEL MOEILIJK, NOOR! WANT ER ZIJN GEEN BOEVENSPOREN!
HMMM . ALLEEN ONZE SPOREN!
AHA! DAAR ZEG JE ZOWAT! WANT ER SCHIET ME METEEN IETS TE BINNEN!
?
DE DIEF WILDE SLIM ZIJN EN DAAROM IS HIJ IN ONZE SPOREN GESTAPT EN ACHTERUIT OP DE VLUCHT GEGAAN!
MAAR DAT ZIJN MIJN SPOREN!
IK HEB ZE NET GEMAAKT!
JE HOEFT EEN ECHT BOEVENZOEKER NIETS TE VERTELLEN IK BEN ELKE BOEF TE SLIM AF, DAT ZUL JE WEL ZIEN!

NOU, DIE DIEF ZAL WEL DUIZELIG ZIJN!
JA, IK HEB NOGAL IN DE RONDTE GELOPEN!
WAT ZAL DAT EEN TELEURSTELLING WORDEN!
AHA! HIER IS HET EIND VAN 'T SPOOR! NU ZAL IK 'M GAUW HEBBEN!
GEEF M'N HOED TERUG, ZEG IK JE! GEEF TERUG!
OH, OH! HELEMAAL MIS, BABBEL!
KOM ER MEE VOOR DE DAG, HEKS! JE MOET 'M HEBBEN!
MAAK HAAR TOCH NIET WAKKER! ZE HEEFT HEM ECHT NIET!
HOU NU OP!
IK BEN HIER NET NOG GEWEEST! TOEN WAS DE HEKS HIER OOK! GELOOF ME NOU—, ZE KAN JE HOED NIET GESTOLEN HEBBEN!
DAT KLOPT! HAAR VOETEN ZIJN GROTER!
M'N HOOFD IS ZO LEEG ALS EEN PAASEI OP PINKSTEREN!
HÉ! OVER EIEREN GESPROKEN! ER SCHIET MIJ OP. EENS IETS TE BINNEN!
IK DENK DAT IK JE HOED ZO TERUGGEVONDEN HEB!
HOE KAN DAT NU, KNABBEL! ER ZIJN VEEL TE WEINIG SPOREN! EH HELEMAAL GEEN SPOREN!

GEEN VOETSPOREN, BEDOEL JE! MAAR DAT IS JUIST EEN AANWIJZING!
GEEN SPOREN MAAR 'N AANWIJZING?
JA! DAT BETEKENT DAT ALLEEN EEN VOGEL JE HOED WEGGEHAALD KAN HEBBEN! EN IK DENK DAT IK WEL WEET WELKE VOGELS BEST EEN HOED KONDEN GEBRUIKEN! KOM MEE! DAN ZULLEN WE KIJKEN OF IK GELIJK HEB!
HÉ, WACHT EENS EVEN, VOSJES! DE HOED DIE JULLIE ALS EIERWARMER GEBRUIKEN IS VAN ONS!
O, O! ZOUDEN WE NU TOCH NOG NIET NAAR HET ZUIDEN KUNNEN GAAN?
WE WISTEN NIET VAN WIE HIJ WAS! WE DACHTEN DAT IEMAND HEM HAD VERLOREN!
JA! JIJ ZAT TE SLAPEN EN JE HAD AL EEN HOED OP!
HEB JE NOOIT GEHOORD VAN OPSPEUR DETECTIVES? DIE HEBBEN ER TWEE NODIG!
HOOR 'NS, BABBEL! ZIJ HEBBEN 'M HARDER NODIG DAN JIJ... BZZZ...
GOED!
HET ALLERBESTE VERDER, EN DOE DE GROETEN AAN DE VOGELS IN HET ZUIDEN! JULLIE MOGEN DE HOED HOUDEN!
OH, DANK JE WEL!

NU WORDT ONZE ZOON IN HET ZUIDEN GEBOREN!
BABBEL, IK ZIE 'N TRAANTJE!
TWEE, KNABBEL, TWEE!
NU HEB IK NOG STEEDS GEEN GELD VERDIEND OM EEN CADEAUTJE VOOR JE TE KOPEN!
KUN JIJ HET HELPEN DAT ER GEEN BOEVEN ZIJN?
BOE-HOE! NU BEN IK JE VRIENDJE NIET MEER EN OOK GEEN DETECTIVE!
EH STIL MAAR! IK ZAL JE 'NS WAT VERTELLEN!
IK WIL HELEMAAL GEEN CADEAUTJE VAN JE HEB BEN, ZIE JE!
WÁÁT?
BAH! EERST NET DOEN OF JE WEL IETS WILDE HEBBEN EN IK MAAR WERKEN, HÈ?
HELP! DIT IS ERGER DAN HUILEN!
HÉ!
W W WAT?
HÈ! WE ZIJN IN EEN OUD VERLATEN HOL TERECHT GEKOMEN! EN KIJK HIER 'NS!
DAT IS HEEL WAT BETER DAN CADEAUTJES, VIND JE NIET?
ZEG DAT WEL, KNABBEL!

Vlucht door het oerwoud

Terwijl mister Jack en Jawai de rivier op zijn in een boot die hij van de drie rubbertappers heeft gehuurd, wacht Pennie Bremen in het kamp van de tappers op hun terugkeer. Het blijkt echter al gauw dat mister Jack niet van plan is terug te komen, maar met het vliegtuig van een zendeling in de Paroesavanna naar Brazilië wil ontsnappen. De drie mannen besluiten Pennie te halpen en ze zijn nu met haar op weg naar de plek waar de vermiste Piper Cub is neergestort.

IK had nooit mee moeten gaan," riep Mentor uit. „We moeten weer terug ook en wat krijgen we ervoor?"

„Daar zal de vader van Pennie wel voor zorgen!" antwoordde Joro, „want het is zijn dochter voor wie we dit allemaal doen."

Pennie en de drie rubbertappers hadden twee dagen lang in snel tempo het spoor terug gevolgd, dat mister Jack, Jawai en het meisje hadden achtergelaten. Het ging deze keer heel wat vlugger dan met de gewonde mister Jack en ze konden nu ieder ogenblik de savanna bereiken waar de verongelukte Piper Cub onder takkenbossen verborgen lag.

Verschillende malen hadden ze gedurende hun tocht zoekende en laagvliegende vliegtuigen boven hun hoofden gehoord maar het dichte bos hield hen voor de spiedende ogen vanuit de lucht verborgen. Wel haddan ze enkele keren bij het geluid van een vliegtuig een flink rokend vuur gemaakt, waarvan de rook boven het dak van het oerwoud uitsteeg, om de aandacht te trekken en het was opvallend hoe de zoekende vliegtuigen steeds weer hun richting uit kwamen. De vliegers hadden de rook blijkbaar

geschreven door C. Butner, geïllustreerd door Hans Kresse

toch waargenomen. Eenmaal zelfs was een vliegtuig zo laag over hen heen gedaverd dat het leek of 't de boomtoppen zou raken, maar meer dan een glimp van het toestel hadden ze toch niet kunnen opvangen. Het ging nu spannen. Van Jawai of mister Jack was niets meer vernomen en het stond voor de rubbertappers vast dat de vluchteling de wijk naar het zuiden had genomen. Daarbij moest hij Jawai als hulp onder dwang met zich hebben meegevoerd. Nog één dag hadden ze op de terugtocht van het tweetal gewacht, maar toen hadden Present en Joro de stoute schoenen aangetrokken en de lange voettocht naar de kleine savanna ondernomen, in de hoop daar de aandacht te kunnen trekken van zoekende vliegtuigen.

„Hier was onze eerste rustplaats," riep Pennie plotseling uit. Het kind was dodelijk vermoeid en de klaine Present had haar nu al uren lang op zijn rug gedragen. „Hier hebben we de eerste nacht doorgebracht!" En met schrik herinnerde ze zich de eerste nacht in het bos, hoe verschrikkelijk bang ze was geweest en hoe ze door een mierenleger waren overvallen. Ze had zich echter vlug aangepast en ze sliep nu heel goed op haar bladerenbed. Niets wat eetbaar was in 't oerwoud, werd weggegooid. Op hun tocht terug naar de savanna waren ze de eerste dag achtervolgd door een grote roodbruine poema, die zich al een paar maal had laten zien, maar toch steeds buiten schot was gebleven. Mentor, de beste jager van de drie, was echter vastbesloten vóór hat vallen van de nacht de poema onschadelijk te maken, want het was juist de duisternis waar dit gevaarlijke roofdier op wachtte.

Maar in deze drie ervaren woudlopers had het geen gemakkelijke slachtoffers. Mentor klom, toen de avond begon te vallen, in een boom, terwijl de drie anderen doorliepen. Wat hij verwachtte, gebeurde ook inderdaad. Na enige tijd kwam de poema aansluipen, precies op het spoor. De kleine oren gespitst en bedachtzaam de poten verzettend, sloop het katachtige dier door het bos de drie achterna. Nu en dan bleef het even staan, richtte zich dan wat op en keek om zich heen, om dan 't volgende ogenblik de achtervolging weer geduldig voort te zetten. Plotseling klonk een korte droge knal door het bos, die nog lang nagalmde tussen de bomen. Even sprong de dodelijk getroffen poema op om het volgende moment neer te storten. Enkele malen sloeg het roofdier wild met de machtige klauwen in het rond en toen was het dood. Snel kwam Mentor uit de boom. Even beroerde hij het dode lichaam met zijn voet. Hij voelde er wel wat voor het prachtige poemavel te bewaren, maar snel bedacht hij zich. Daar was nu geen tijd voor. Hij wierp zijn jachtgeweer over de schouder en haastte zich de anderen achterna. Toen hij Joro en Present, deze laatsta nog steeds met het meisje op zijn rug, inhaalde, hadden zij juist de savanna bereikt en weinige ogenblikken later stonden ze bij het afgedekte wrak van de Piper Cub. Onmiddellijk begonnen de mannen de takkenbossen te verwijderen. Het dode hout werd op een grote stapel gegooid om deze zodra een vliegtuig werd gehoord, in brand te kunnen steken.

Joro was de eerste die in de cockpit kroop Een wiel was afgebroken, de propeller totaal verbogen en een vleugel leek ook geknakt te zijn, maar binnen in het toestel scheen alles nog in orde, ook de radio-installatie

„Mentor," riep hij opgewonden," dit is iets voor jou!"

Voordat Mentor met de politie in Paramaribo in aanraking kwam was hij immers lange tijd werkzaam geweest in de technische afdeling van een radiozaak, maar een paar diefstallen hadden bem ten slotte in de gevangenis gebracht. Na zijn ontslag uit de gevangenis was het moeilijk geweest in een stad als Paramaribo, waar iedereen allee van iedereen weet weer aan de slag te komen Verbitterd had hij zich uiteindelijk bij Joro en Present aangesloten om zijn geluk in de rubber te gaan beproeven Maar door zijn opvliegend karakter en neiging tot slelen had hij ook met hen steeds moeilijkhrden

„Mantor, er zit een radio in'" klonk nogmaals de stem van Joro en in een oogwenk zat Mentor naast hem in de cockpit Het was al wat jaartjee geirden sinds hij met radio's te maken had gehad, maar diract begon hij een onderzoek in te stellen De bedrading scheen nog geheel in orde te zijn en ook da vliegtuigbetterij beschikte nog over voldoenda stroom Blijkbaar had de vlieger vlek voor het ongeluk da tegenwoordigheid van geest gahad het contactsleuteltje om te draaien om brandgevaar te voorkoman en dat had de batterij gespaard Hij wist echter niet hoe hij met deze vliegtuigradio moest omgaan Na lang proberen kreeg hij toch enig geluid uit de kopteiefoon Het was een radioprogramma van een of ander ver stetion „Hij werkt nog!" riep hij varheugd uit

„Kun je Zanderij niet oproepen?" vroag Present gespsnnen terwijl hij zijn hoofd naar binnen stak „Daar hoort dit vliegtuig thuis" Spottend keek Mantor zijn kleine maat een agenblik een „Waar zia je me nou voor aan? Dacht je dat ik dat niet wist? Denk je dat ik zomaar voor de lol met die radio zit ta apelen?"

„Schiet nou maar op," drong Joro aan, „en kiets niet zoveel." Het zweet pareide Mentor op het voorhoofd, want het was door de felle son vreselijk heet in de cabine echter het grdeeltelijk versplinterde piexi-glas Naast de radio-installatia hing een kaartje waarop de golflengten van verschillende radiostations stonden vermeld, ook dia van Zanderij natuurlijk Mantor zette da koptelefoon op en kaak een agenblik Joro an Present verwaand aen Dia wisten immers totaal niate van radio af' Daarna draaida hij een verschillende knoppen. „Hallo Zanderij, hallo Zanderij," sprek hij in de microfoon „Hoort u mij?" Maar hij kreeg geen enkel entwoord dan 'n afschuwelijk gekraak en gefluit in de koptelefoon an met een ruk trok hij het ding van zijn hoofd Vragand keken de anderen ham aan „En?" klonk het els uit één mond, maar Mentor antwoordde niet Hij draaide de volumeknop terug en begon opnieuw „Hallo Zanderij, hallo Zanderij!" hoorden ze hem roepen. Plotseling boog Mentor zich voorover en zat gespannen te luisteren Met balde handen drukte hij de koptelefoon op zijn oren en riep nogmaels. „Hallo Zanderij, hoort u mij?"

Present had de koptelefoon achterin ontdekt en zette deze onmiddelijk op Op hetzelfde moment klonk het meens vrij duidelijk „Ja, hallo, dit is Zenderij Ik ontvang u duidelijk Wie roept daar Zanderij? Over!" Present gaf Mentor een por in de rug en riep „Ze horen je!" Deze greep de microfoon weer en sprak „Hallo Zanderij, hier Mentor, eh . ja, u kent mij niet We hebben de radioberichten gehoord over dat vliegtuig en dia diamentendiefstal We zitten hier in da varongelukte Piper Cub Het meisja Pennie is hier bij ons Haeft u dat bagrepen? Over!"

„Je ja, Mentor. we verstaan u heel

gord Het meisja Pennie is bij u Waar bevindt u zich? Ovar," klonk onmiddelijk het antwoord van Zanderij

„Hallo Zanderij wa weten niet precies waar we zitten We bevinden ons hier in een kleine savanna Die Piper Cub is hier verongelukt. Om hier te komen zijn we vanaf de boven-Tapanahony, nabij het dorp Pepejoe twee dagen in noord-westelijke richting geiopan We zijn hier met drie rubbertappars over!"

„Dat is allemaal goed ontvangen, Mentor Eh , u gebruikt zeker de radio-installalia in da Piper Cub? Is de jongen Jawai ook bij u.... en die vlieger? Over."

„Hallo Zanderij, nee nee, die vent te met Jawai en met onza boot de Tapanahony in zuidelijke richting opgevaren We wetan niet waarheen Het meisje hebben ze bij onz achtergelaten Over!"

„Prachtig werk, Mentor Een ogenblik ik zal proberen da vader van het maisja, manaar Bremen, aan de lijn te krigen Blijft u uitluisteren? Over"

„Ik luister," antwoordde Mentor Daarna riep hij Pannie, dia buiten stond toe te kijken. „Dedelijk komt misschien je vadee over da radio Kom bier!"

Mentor bleef gespannen wachten en al gauw stak hij veelbatekenend zijn vinger op an bromde haastig „Daar komt wat ."

„Hallo Mentor Dit is Zanderij. Hoort u mij? Over "

„Js Heel duidelijk Spraakt u maer. Ovar," zei Mentor gajaagd

„Hallo Mentor is het meisje daar? Hier is haar vader, meneer Bremen in Paramaribo Over!"

Vlug nem Mentor de koptelefoon van zijn hoofd en drukte deze Pennie op de oren. „Hallo hallo, ben jij dear, mijn kleine meid?" klonk aen voor het maisja heel hekande stem „Ja, papa, hiar is Pennia Je pape, ik hoor u goed, ik " maar maar kon het opgewonden kind niet uitbrengen Een prop was naar in de keel geschoten en grote tranen biggelden langs haar wangen

„Wat ben ik blij dat ik je stem hoor Is het goed met je, Pennie?" maar het antwoord van het meisje verstikte in haar tranen „Gord, goed," antwoordde haar verheugde vader „waar is Jawai? Hij heeft je toch niet alleen gelaten?"

„Nee, nae, papa," antwoordde het kind onmiddelijk, „maar ik weet niet weer hij is"

„Goad goed," klonk de uitgaloten stam van maneer Bremen, „allee zal wel in orde komen We zullen alles doen om jou en Jawai zo gauw mogelijk weer hier te krygen. Ik moet nu ophouden Hiar is Zanderij weer Dag mijn kleine meid' Hou je flink!"

„Dag papa," kon ze nog net uitbrengen en toen nam Mantor de koptelefoon waer over. „Hallo Zanderij, hier Mentor weer "

„Ja, Mentor, Zanderij antwoordt We zullen onmiddelijk huip sturen Ik hab ma ondertussen in verbinding gesteld met de politie Er zullen direct twee helikopters van hiar uitvliegan Meakt u een groot, rookgevend vuur Dan zullen ze u wel vinden. Laat een van u aan de radio blijven uiluisteren. Over "

„Dat is goed begrepen, meneer," antwoordde Mentor „Eh luister, kunt u meegevan vijf kilo suiker, tien klin rijat, twee liter apijsolie, eh. . een pond zout plus nog vijftig jachtpatronen nummer zestian èn een kilo splitarwten? Ovar!"

„Maar voor wie is deze bestalling? Over," klonk het uit Zanderij

„Voor da drie rubbertappers Onze voorraden zijn bijna op en we komen pas over een hele tijd naar de stad Over "

„Aha. juist ja Nou, dat komt in orde hoor En als u in de stad komt zult u er wel meer van horen Voorlopig hartelijk dank. Blijf uitluisteren, Mentor!"

„Oké, Zanderij!" klonk diens atem Twee uren later stegen dikke rookwolkan uit da kiaine savanna omhoog, die van grota afstand ta zien moesten zijn Mantor zat nog steads in de cockpit mat de koptelefoon op Plotseling stak Present zijn vinger in de lucht en riap „Hoor!" Alle drie keken ze omhoog waar op dat moment, laag over de bosrand, twee helikopters verschenen.

„Hallo Zanderij, hallo Zanderij," riep Mentor opgewonden in de microfoon, „daar komen ze al Ze landan "

„Ze landan . . !" jubelde ook Pennie, die op dat eganblik aven haar bezorgdheid avar Jawai vargat. Za was ar van avartuigd dat ook hij garad zou worden, maar . . .

DEZE, er een beetje angstaanjagend uitzienda kever, kan wal 7 cm groot worden Hij dankt zijn naam „Vliegend Hert" aan zijn geweldig grote bovenkaken, die heel veel weg hebben van een miniatuur hertengewei Deze grote kaken zijn bijzonder krachtig an bij een vechtpertijtje met 'n tegenstender-kever neemt hij deze er mee op an slingert hem er mee weg In vroeger tijden ging onder de kolenbranders in Duitsland het verhaal dat de Vliegende Herten met hun geweldige kaken dikwijls een stukje smeulend hout of een gloeiend kooltje het bos in droegen an daardoor grote bosbranden varoorzaakten, maar dit vertelsel moet naar het rijk der sprookjes verwezen worden.
Het zijn alleen da mannetjes, dia zo'n groot gewel hebben De vrouwtjes zian er meer gewoon uit.
In ons land komt het Vliegand

wij tot de veertien die het rechter oor lager hebben En hoe staat het met jou?

VREEMD BOEK

Mijnheer Marc Saporta In Frankrijk vindt dat we nu eens moeten afstappen van de gebruikelijke wijze van een boek lezen bij pagina 1 beginnen en dan telkens een blaadje omslaan Hij vindt dat bijvoorbeeld het lezen van een romen meer op het spelen van een boeiend spel moet gaan lijken
Daarom heeft hij nu een boek geschreven, waarvan iedere pagina als een kleine eenheid op zichzelf beschouwd kan worden. Al die bladzijden liggen los, opgeborgen in een doos, en hebben geen nummer.
„De losse blaadjes," zo zegt de heer Marc, „kunnen door elke lezer van mijn boek naar eigen

ditjes en datjes van Donald Duck

Hart niet veel meer voor De hier afgebeelde poetzegel van Polen is ar één uit een serie van zes mat diverse kovers ar op, walka in september 1961 is varschanan

HUILPOP

De Italiaanse speelgoedfabrikanten zijn blijkbaar onuitputtelijk in het ontwerpen van poppen die steeds meer op echte kinderen gelijken
Er waren al poppen die konden

slapen praten, drinken, aan de hand meewandelen, ja zelfs geheel alléén lopen! Dat alles was nog niet genoeg, hoor! De ontwerpers vroegen zich af, wat een kind nog méér deed G ja, huilen! Goed, dan moest er een pop komen die óók kon huilen En die pop is er nu!
Dat er in Nederland heel wat lieve poppemoedertjes zijn, die de poppetranen gauw zullen drogen, weet ik zeker Maar wat ik niet weet is, hoe je het verdrietige popje weer aan het lachen kunt krijgen Het lijkt me helemaal niet zo leuk om altijd tegen een hullende toet aan te moeten kijken Maar daar zal ook wel weer leta op gevonden worden

* OREN KIJKEN *

Als je dit gelezen hebt, loop je vast en zeker naar de spiegel Zweedse geleerden hebben nemelijk na een uitgebreid onderzoek over de hele wereld vastgesteld, dat van de honderd mensen er zesentachtig zijn die het rechter oor hoger aan het hoofd hebben zitten dan het linker oor
Toen wij dat lazen, zijn we natuurlijk ook direct naar de spiegel gegaan om onze eigen oren eens te bekijken Klaarblijkelijk behoorden

inzicht gerangschikt worden en men kan dus een het verbaal die wendingen geven, die men zelf wenst

ONS ZIEKENLIJSTJE

Betsie van Poortvliet is 14 jaar en het duurt nog wal een poosja voor ze beter is Zij spaart ansichtkaartan met stadsgezichten. Adr : Klippelstr. 3, St.-Annaland.
Cees Lagendijk is 7 jaar en hij heeft al dikwijls in het ziekenhuis gelegen Hij krijgt graag ansichtkaarten Adres Wolphaartsbocht 195a, R'dam
Bert Thoonsen is 14 jaar an hij moet nog een tijdje in het sanatorium blijven Hij heaft als hobby het sparen van foto's van Elvis Presley, Conny en Cliff Richard. Zijn adres is: K30AH2, San. „Dekkarswald", Groesbeek
Da wachtlijst van onze zieken is ze kort gewordee, dat jullie nu weer namen kunnen opgeven van zieke vriendjes an vrtendinnetjes, dia nog langer dan een half jaar ziek ouilen zijn.

TOM POES en de IJSDAME

HEER BOMMEL IS NAAR KOULAND GEKOMEN, OM DAAR EEN MONSTER TE BESTRIJDEN MAAR DE VUURSPUGENDE DRAAK, DIE UIT EEN KRATER KRUIPT, IS TEVEEL VOOR HEM

H-HELP! EEN SPUVURENDE MO MONSTER!

NOE? GE KWAAMT NIER OM HET TE BESTRIJDEN EN NU LOOPT GE WEG ZIJT GIJ NU DE NELD VAN LAUWLAND?

JA MAAR DIT LAAT IK LIEVER OVER AAN DE HELD VAN KOULAND!

HET MONSTER VREES IK NIET MAAR ALS KOULANDER KAN IK DE HITTE VAN HET ONDIER NIET VERDRAGEN DUS TRACHT UW TAAK NIET OP EEN ANDER TE SCHUIVEN

HEER OLLIE! WAMMES IS BIJ HET MONSTER ACHTERGEBLEVEN WE MOETEN HEM HELPEN!

TERWIJL DE TWEE HELDEN HIEROVER AAN HET BEKVECHTEN WAREN KLONK PLOTS EEN KREET VAN TOM POES

O, HM, JA, K-KOM JONGE VRIEND, ONB-BEVREESD ER OP AF, IK ST-STA ACHTER JE

MET WARE HELDENMOED GINGEN HEER BOMMEL EN TOM POES TERUG OM WAMMES TE REDDEN DE HITTE SLOEG HEN TEGEMOET TOEN ZIJ DE PLEK BEREIKTEN, WAAR HET MONSTER LOEIEND ZIJN VURIGE ADEM UITSTOOTTE ZOU WAMMES NOG TE REDDEN ZIJN! BEDRUKT KEKEN ZIJ IN DE DIEPTE EN.

ACH IS HET ARME BEESTJE DAN ZO VER KOUDEN? MOET HIJ STEEDS NIESEWIESJES DOEN?

RUSTIG MAAR NOOR OOMWAMMES DOET EEN WARM DOEKJE OM JE VERKOUDEN KEELTJE

NALLO, LUITJES. HEBBEN JULLIE NOG EEN DEKEN VOOR ZIJN KEELTJE? HET BEESTJE IS VERKOUDEN EN DAARDOOR NIEST HIJ VLAMMETJES.
DUS DIT IS HET MONSTER DAT IK MOET VERSLAAN?... EEN VERKOUDEN BEESTJE, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL?
NEE! NEE! JE MAG HET BEESTJE NIET SLAAN HOOR!
OP DAT OGENBLIK NIESTE HET DIER DREUNEND, VURIGE WOLKEN UITSTOTEND.
HATSJOE!!
HIEP!
DAT BEN IK OOK NIET VAN PLAN, HEER WAGGEL. ALS HET 'N GROTE MOND TEGEN ME ZOU OPZETTEN, ZOU IK HET DE KRACHT VAN EEN BOMMEL LATEN VOELEN. MAAR EEN ZIEK ONDIER HEEFT NIETS VAN MIJ TE VREZEN. IK..
IK BEN NIET BANG. EEN BOMMEL IS NOOIT BANG. IK WIL ALLEEN VOORKOMEN, DAT 'T MÉ AANSTEEKT MET ZIJN VERKOUDHEID ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.
U HOEFT NIET BANG TE ZIJN, HEER OLLIE. HET NIESTE ALLEEN MAAR.
HM. NET HEEFT DE HELE OMGEVING AL AANGESTOKEN. ALLES IS VERBRAND EN GEBLAKERD. DAAROM WILLEN DE KOULANDERS NATUURLIJK VAN HET MONSTER AF.
MAAR HET KAN ER NIETS AAN DOEN HOOR. HET BEESTJE ZIT IN ZO'N TOCNTIG HOLLETJE!

WACHT EENS, DAN WEET IK EEN OPLOSSING! ALS WE ZIJN HOL AFSLUITEN, ZAL DIE DRAAK NIET MEER OP DE TOCHT ZITTEN EN HEBBEN DE KOULANDERS OOK GEEN LAST MEER VAN HEM.
DEZE OPLOSSING VOND ALGEMENE BIJVAL.
DUIK MAAR WEG, BEESTJE. WIJ ZULLEN DAT AKELIGE TOCHTGAT AFSLUITEN. DAN KUN JE WEER LEKKER WARM PJES LIGGEN.
EN TOEN HET MONSTER MET EEN TEVREDEN GELAAT WAS WEGGEDOKEN, WERD DE OPENING MET VEREENDE KRACHTEN VAN EEN AFSLUITING VOORZIEN.
BAF!
DIT WAS DADELIJK TE MERKEN:
BEILO, IK ZIE GEEN GLOED MEER. ZOU 'T MONSTER DAN TOCH VERSLAGEN ZIJN?
ZO, DAT IS DAT, HM. IK HEB HET ONDIER IN ZIJN HOL OPGESLOTEN.
HM!
OCH, ALS BOMMEL EN HELD VAN LAUWLAND, HEB IK WEL VOOR HETERE VUREN GESTAAN!
GRRR GRRR
OP DE TERUGWEG NAAR HET IJSPALEIS VERTELDE HEER BOMMEL MET BESCHEIDEN TROTS VAN ZIJN HELDENDAAD. RIDDER RILLING VAN KILLENBURG HOORDE HET TANDENKNARSEND AAN.

DONALD DUCK - Een veelzijdig weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederlandse Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentief Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1963 Walt Disney Productions.

Het boekje

Jonker Fris

Jonker Fris en de Maanmannetjes

Zou je dat graag willen hebben? Stuur dan 3 van deze Jonker Fris rondjes of 5 postzegels van 12 cent naar Jonker Fris, Postbus 15, te Heusden a.d. Maas. (Knip de rondjes uit de wikkels van Jonker Fris' jampotten of conservenblikken).

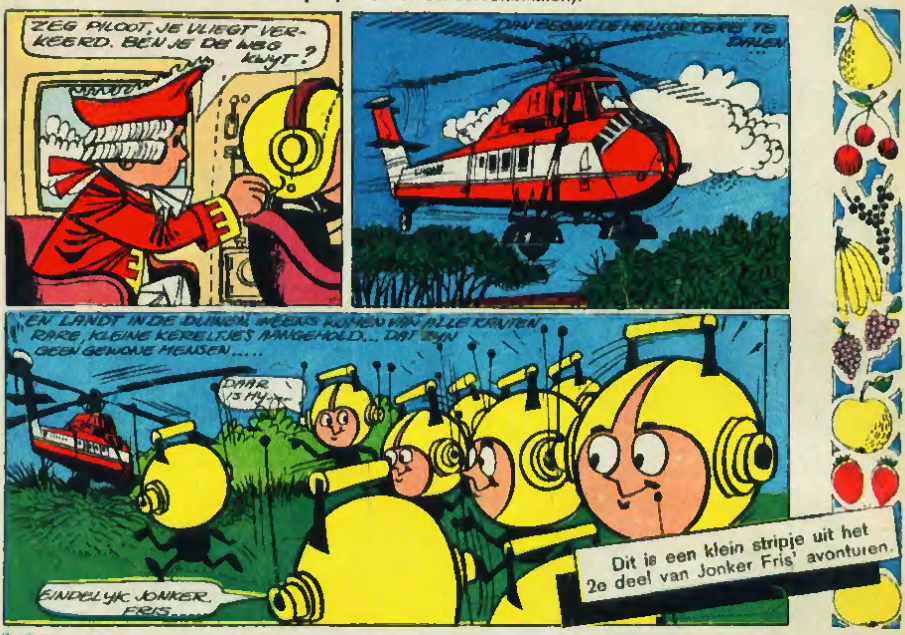

Als je het boekje hebt ontvangen kun je meedoen aan de

NIEUWE JONKER FRIS' KLEURWEDSTRIJD

met ruim f 5.000 aan prijzen!

Win je een prijs dan word je met je moeder of vader of broer of zus uitgenodigd op een

GROOT KINDERFESTIJN MET TONEELUITVOERING

met een feestmaaltijd, tal van verrassingen, attracties en de prijsuitreiking door Jonker Fris zelf.
Anneke Elro's sprookjestoneel voert op „Sjors en Sjimmy ontmoeten de Ruimtekoningin".
De treinreis voor 2 personen naar en van de plaats, waar het feest wordt gehouden, wordt door Jonker Fris betaald.

Het feest vindt plaats te Groningen op 16 april in „De Harmonie", Den Haag op 18 april in Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen, Eindhoven op 20 april in Gebouw „Katholiek Leven".

Zorg nu, dat je het 2e deel van Jonker Fris' avonturen gauw in bezit krijgt. Je kunt daarin alles lezen over de wedstrijd en het grote feest in de komende Paasvakantie.

Ook van deel 1: „Jonker Fris en het gestolen smulboekje" zijn nog exemplaren verkrijgbaar voor 3 Jonker Fris-rondjes of 5 postzegels van 12 cent. Vraag het aan bij:

JONKER FRIS POSTBUS 15 HEUSDEN a/d MAAS